

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00-183/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА одлучујући по приговору **В.М.В.** из Новог Сада изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства, број 119-05-00473/2010-01 од 14.06.2010.године, на основу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр.35/11), на седници Високог савета судства одржане дана 16.08.2011.године, донео је:

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца **В.М.В.** из Новог Сада.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ Одлука Високог савета судства број 019-05-00473/2010-01 од 14.06.2010.године.

Образложење

Подносилац приговора **В.М.В.** у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 57/09, 15.07.2009.године, била је судија Општинског суда у Новом Саду.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Апелациони суд у Новом Саду, Виши суд у Новом Саду и Основни суд у Новом Саду.

Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 106/09 од 17.12.2009.године).

Високи свет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, и у ставу 1 тачка 107 изреке, да подносиоцу жалбе престаје судијска дужност дана 31.12.2009.године.

В.М.В. је поднела жалбу Уставном суду против Одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности, и уставну жалбу против Одлуке Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године у делу става 1 изреке којом јој је престала судијска дужност дана 31.12.2009.године.

Дана 14.06.2010.године, Високи савет судства је донео појединачну одлуку број 119-05-00473/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године у ставу 1 тачка 107 изреке.

У појединачној одлуци је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености с обзиром да подносилац жалбе у трогодишњем периоду и то 2006, 2007 и 2008.године, није остварила задовољавајући квалитет одлука и исти знатно одступа од просека Општинског суда у погледу процента укинутих и потврђених одлука.

У 2006.години је имала 40,82% укинутих одлука, а 53,06% потврђених одлука, док је просек укинутих одлука у суду био 22%, а потврђених одлука 71,94%.

У 2007.години је имала 36,73% укинутих одлука, а 57,14% потврђених одлука, док је просек у суду био 20,24%, а потврђених 74,46%.

У 2008.години је имала 30,77% укинутих одлука, а 63,46% потврђених одлука, док је просек у суду био 19,98% укинутих одлука, а 82,20% потврђених одлука.

Надаље се у појединачној одлуци наводи да резултати рада подносиоца жалбе знатно одступају од просечних резултата суда, и лоши су у све три разматране године, испод просека су суда и доводе у оправдану сумњу стручност и оспособљеност жалиоца и при наведеном први састав Високог савета судства је нашао да В.М.В. не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености, у вези члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености, достојности за избор судија и председника судова.

В.М.В. је поднела жалбу Уставном суду против Одлуке Високог савета судства од 14.06.2010.године, изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци, те је изјавила да у потпуности остаје при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду, да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010.године. Наводи да је испуњавала у све три године посматраног периода месечну норму, да сматра да се критеријум и проценат укинутих одлука могу упоређивати са бројем решених предмета, што у сваком случају даје реалнију слику, да би се утврдила стручност и оспособљеност подносиоца приговора. Надаље наводи да је увек имала међу највише решених предмета у

свом суду а међу најмањим бројем предмета по жалби у вишем суду. Осим тога, проценат испуњености нормe је био знатно изнад просека суда. У односу на број израђених одлука имала је мали број предмета по жалби, и сматра да не стоје наводи да су резултати рада подносиоца жалбе испод просека суда и да доводе у сумњу стручност и оспособљеност подносиоца жалбе. Осим тога, све одлуке је написала у законском року.

Одредом члана 5 става 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08,58/09, 104/09 – одлука УС, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, који ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да се жалбе и уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4, да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.маја 2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука о првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

На рочишту одржаном 08.јула 2011.године, пред комисијом сталног састава Високог савета судства, подносилац приговора је остала код навода из претходно поднетих жалби, и изјавила да сматра да у односу на њу треба да се примене Мерила за оцену минимума успешности из члана 14 став 2 где се ставља однос броја укинутих одлука у односу на број мериторно решених предмета, а имајући у виду да је решила 916 предмета, од тога је највећи број и то 506 решено мериторно. Осим тога, имала је велики број старих предмета, много више него остале судије у Општинском суду у Новом Саду. Сматра да је добро радила, без обзира на проценат укинутих одлука, а наводи да су изабране колеге које су имале већи проценат укинутих одлука, у односу на њен проценат укинутих одлука. У све три године имала је проценат испуњења нормe преко 100%.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије В.М.В. у Општинском суду у Новом Саду за 2006, 2007 и 2008.године(Т-2 образац);
- извештај о раду судије Општинског суда у Новом Саду за 2006, 2007 и 2008.годину, (Т-1 образац);
- пријава на Оглас за избор судије на име В.М.В.

Након спроведеног рочишта, изведних доказа, изјаве подносиоца приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора В.М.В. у посматраном периоду у 2006, 2007 и 2008.години, вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Новом Саду и да је радила у парничној рефереди те да је остварила следеће резултате:

У 2006.години

нерешено на почетку 240 „П“ предмета, од тога старих 147, укупно у раду 490 предмета. Укупно решено 336 предмета од чега 163 предмета пресудом и 173 на други начин. Остало нерешено 154 предмета од чега 88 старих. Процент испуњења норме је 138,21%. Потврђених одлука 53,06%, преиначених 6,12% и укинутих 40,82%.

У 2007.години

поступа такође у парничној реферади. Нерешено на почетку 154 предмета од чега 88 старих, укупно у раду 395 предмета. Решено 255 предмета, а остало нерешено 140 предмета. Процент испуњења норме је 111,31%. Потврђених одлука 57,14% преиначених 6,12%, и укинутих 36,73%.

У 2008.години

140 предмета у раду од чега 79 старих укупно у раду 471 предмет. Укупно решено 325 предмета, остало нерешено 146 предмета од чега 38 старих. 138, 40% је процент је испуњења норме. Потврђених одлука 63,46%, преиначених 5,77% и укинутих 30,77%.

У 2006, 2007, 2008. години све одлуке су израђене у року до 30 дана.

Чланом 45 Закона о судијама, је прописано да је услов за избор судија стручност, оспособљеност и достојност.

Чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредбе члана 21 до 28 („Службени гласник РС“ бр.80/05 у даљем тексту Мерила за оцену минимума успешности), је прописано да судија има задовољавајући квалитет у смислу члана 12 став 1 Мерила, ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази процент за општински суд у грађанској материји 25%.

Чланом 6 Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме оспособљености уколико је у периоду од 2006.- 2008. године испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека суда,

И, уколико у истом периоду није имао груба одступања /кршења у односу на најмање један од следећих мерила:

-одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којима је радио;

- однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета;

Савет ће узети у обзир ефективно време који је судија провео на раду у посматраном периоду. Подносиоцу приговора који је поступао у више материја истовремено током године, резултати рада приказују се као збир процента испуњености норме за сваку од материја у којој је поступао.

Подносилац приговора је испунила критеријум оспособљености с обзиром да је у периоду од 2006 до 2008.године испунила орјентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, и то на тај начин што је у 2006.години имала проценат испуњења норме 138,21%, у 2007.години 111,31%, а у 2008.години 138,40% испуњења норме.

Осим тога, није имала груба одступања у погледу израђених одлука по истеку рока од 30 дана с обзиром да је све одлуке израдила у року до 30 дана.

Решавала је и старе предмете, а што се може утврдити и из поменутог извештаја јер је на почетку посматраног периода имала 147 старих предмета у раду, а на крају 2008.године број старих предмета је износио 38.

Чланом 5 Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријуме стручности уколико је у 2006., 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужности

и

- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности); („Службени гласник РС“ бр.80/05)

Након извршеног увида у резултата рада В.М.В. (Т-2 образац), и резултате рада парничног одељења Општинског суда у Новом Саду је утврђено да је подносилац приговора В.М.В.

у 2006.години имала 40,82% укинутих одлука, а просек парничног одељења Општинског суда у Новом Саду износио је 22%.

У 2007.години имала 36,73% укинутих одлука, а просек парничног одељења Општинског суда у Новом Саду је износио 20,24% укинутих одлука.

У 2008.години је имала 30,77% укинутих одлука а просек одељења суда је износио 19,98%.

Подносилац приговора В.М.В. је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука, и од минимума успешности прописаних чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности, а који износи за судије општинског суда у грађанској материји 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на члан 5 став 1 алинеја 1 Правила, јер је у свим годинама у односу на проценат укинутих одлука на одељењу суда у коме је вршила судијску дужност, имала већи проценат укинутих одлука и то знатно. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности сходно члану 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и

мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства, правилно примењена у погледу сумње у стручност, те да је оборена претпоставка стручности и да подносилац приговора није испунио услов предвиђен чланом 45 став 2 а у вези става 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, стални састав Високог савета судства је утврдио да постоје разлози које указују да судија В.М.В. не испуњава критеријум стручности, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14.06.2010.године у погледу сумње у стручност, којом је замењена јединствена Одлука Високог савета судства од 25.12.2009.године, којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009.године и да има места примени одредаба чланова 101 став 1 Закона о судијама, а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године.

Из напред наведених разлога, приговор подносилац В.М.В. је одбијен и одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00473/2010-01 од 14.06.2010.године, потврђена у смислу одредаба члана 29 Правила, а у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

Дн-а:

1. подносиоцу приговора

2. архиви Високог савета судства